

Ein seinasta heilsan til álitnið »Karmar fyrri føroyskari vinnu«

Ein nevnd umboðandi Føroya Arbeðarafelag, Fiskimannafelagið, Reiðarafelagið og Arbeidsgevarafelagið umframt ein almennan stovn o.o. lögdu um hálván mai eitt álit fram um Karmar fyrri føroyskari vinnu.

Nevndin sigur í fororðin-

um, at eftir teirra tykki vantar eitt føroyskt initiativ og upplegg til skilagóðan politikk. Hetta kunnu flest fólk verða samd um, tí initiativini eru ógvuliga svikalig. Fyrr høvdu vit fólk, kanska serliga menn, sum alla tíðina syrgdu fyrri at seta vinnuvirksemi í gongd, ut-

an almenna upplægging, men sum settu í váða tað tey áttu og sum ikki spardu seg fyrri at leggja egnan rygg til. Ikki altíð gekk til vildar, men sjálvt ikki tað køvdi teirra hug til at royna aftur.

Men so broystist hugburðurin. Tað almenna oysir pengar út til vinnulívið, og fløgur verða gjørdar, uttan at nøkur meining tykist at liggja aftan fyrri tær. Teir gomlu vinnulívmenninir fána burtur í øllum roknum, men nýggir »vinnulívmenn« trína fram. Fortreyt-in hjá teimum mótsatt hinum gomlu er, at teir fyrst syrgja fyrri sær sjálvum. Stórar villar, dýrar bilar, bygningar við leðurmöblum, summarmús í Spaniu osfr. Alt hetta við lentum pengum ella stuðuli frá tí almenna.

Og nú tá kassar eru tómir og bankarnir fóru á heysin, nú skal tann politiski myndugleikin hava skyldina fyrri, at soleiðis gekk. Og tað er eisini partvist, men sjálvandi veldst um við hvørjum eygum tú sært tað, og hvørji áhugamál tú hevur. Tað almenna oysti pengar út til vinnulívsspekulantar, sum ongantíð høvdu ætlað at tænt samfelagnum, men sær sjálvum.

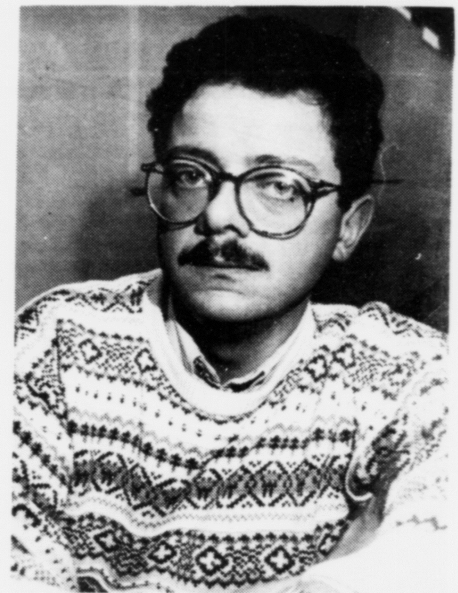
Og nú ganga so arbeðarafeløg, fiskimannafelagið, hond í hond við mótpartinum, meðan teir borgarligu flokkarnir sóla sær í álitinum. Ongantíð fyrr man streitiin hjá arbeidsgevarafeløgnum, væl hjálptir við

einum almennum stovni, sum annars er kendur fyrri at hava verið við til at gera fólkafloksuppskotið um 40% lønarniðurskurd, lukkast so væl sum nú. Teir eru lukkuligir fyrri, at einaferð með alla eydnaðist teimum at fáa løntakarafeløg so eftirtrykiliga niður við nakkanum. Og trúgv mær. Hetta er ikki gingið upp fyrri teimum enn. Tey sóla sær eisini í hesm, enn, men aftan á sólinu kemur myrkur, og svørt skýggi skulu fara at vísa seg.

Tá so nevndin diitar sær til at siga, at teir faktorarnir, sum nakað skal gerast við, eru lønarsáttmálar og almennar tænastur, og at vit bert skulu hava tær almennu tænastur, vit hava brúk fyrri, so má eg siga, at nú fór seinasti glansurin av álitinum.

Eg taki hetta úttalið soleiðis, at nú skulu fakfeløgini og kanska serliga tey almennu fakfeløgini, broyta lønarsáttmálarnar, og tað kann ikki tilkast annarleiðis enn at lønirnar mugu enn longur niður.

Og tí má Ingeborg Vinhthava misstilt okkurt. Hon verður av tíðindafólki spurð um, hvat liggur í týðninginum, at partarnir á arbeidsmarknaðinum og innan tað almenna skulu til-laga lønarsáttmálarnar soleiðis, at teir stuðla uppundir føroyskt kappingarføri, tá sigur hon, at tað er kostnaðurin til el-, olju- og pakkilfar, sum má lækka, og

viðari sigur hon, at tað verður ikki talan um at lækka lønirnar. Alvaratos, tá vit tosa um lønarsáttmálarnar. Hvat er tað í lønarsáttmálunum uttan lønirnar sum skal tillagast?

Og fyrri síðani at koma inn á almenna sektorin. Hvat er tað í almenna sektorinum, vit ikki hava brúk fyrri? Er tað Menningarstovan, almennaverkið, sjúkrahúsin, samferðslan, skúlaverkini? Mítt svar skal verða, at vit, borgarar, hava tað vit hava brúk fyrri, og sum vit ígjøgnum okkara atkvøðu til tann politiska myndugleikan hava ynskt so skal verða.

At so vinnan er farin fyrri bakka av dugnaloyssi, ikki av vinnulívsmunnum, men av vinnulívsspekulantum, eigur almenna umsitingin og tey starvsfólk, ið har eru, ikki at lastast fyrri.

Um nakar er so bláoygdur at trúgva, at fáa vit allan almenna sektorin skornan vekk, og fólkini send út í svartasta arbeidsløysi, fyrri síðani at halda at vit bjarga samfelagnum, so sigi eg bara »Guð forbarmi okkum«.

Við hesum er álitnið koyrt í makuleringmaskinuna og vónandi brent væl og virðiliga á Sandvíkshajalla.

Jákup Danielsen

Tvangsauktion

Pá Dommerkontoret, C. Pløyersgøta 1, 100 Tórshavn, afhøldes

Torsdag den 04. aug. 1994, kl. 09.00

tvangsauktion, (AS 61/94 og 62/94) over matr. nr. 797 o og 797 p, Tórshavn, beliggende Varðabú 1.

Auktionen er begæret af advokat Petur E. Djurhuus, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 9313005) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommene er en erhvervsbygning/parcelhus på en 1490 kvm. + 1140 kvm. stor grund.

Ejendommen kan seses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 21.06.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Tvangsauktion

Pá Dommerkontoret, C. Pløyersgøta 1, 100 Tórshavn, afhøldes

Torsdag den 11. aug. 1994, kl. 13.10

tvangsauktion, (AS 37+38/94) over matr. nr. 3 a og 3 c, Klaksvík tilhørende Norðbygg.

Auktionen er begæret af advokat Jógvan Ellefsen, Bryggjubakki 22, Tórshavn, tlf. 1.1260 (j. nr. 38082) på vegne en pant- og udlægshaver.

Ejendommene er et ubebygget grundstykke på 1786 kvm. og en erhvervsbygning på en 1795 kvm. stor grund. Det bebyggede areal udgør 250 kvm. i 2 etager.

Ejendommen kan seses efter aftale med ovennævnte advokat.

Auktionsdokumenterne ligger til gennemsyn på dommerkontoret.

Færøernes fogedret, den 23.06.94
Mette Søgaard-Nielsen
dfm.

Lesarabrøv

Miðvíst arbeiði fyrri løtuvinningi?

Viðmerking til Thomas Arbo, landsstýrismann:

Í Sosialinum frá 29. juni skrivar tú í grein »Miðvíst arbeiði kontra løtuvinningi«, at GÓÐSKING í nógv ár VAR gandað í føroyskari fiskivinnu, men hetta er ikki rætt.

Gandað hjá tykkum VAR í mong ár BETRI SØLU-ÚRSLIT. Hetta var í teirri tíð, tá L/F Føroya Fiskasøla sambert tykkara áskoðan átti alla ábyrgdina av vinaligu stuðuni í landinum vegna óðugnaligt söluræði. Hetta gandað doyði út saman við teimum mongu nýggja fiskasølunum í hvørjum kjallara, sum prógvæðu, at gandað var skeivt.

Men fyrri framvegis at ávísar ábyrgdina hjá L/F Føroya Fiskasølu av vanlagnum landsins gjørdist og ER gandað tykkara nú GÓÐSKING, og

hetta er helst eisini skeivt.

Góðsking er bert góð loysn, um vunnid verður munandi betri skiftisavlop á henda hátt. Vandin í at leggja seg eftir góðskadum verum er endurgjaldskrøv (reklamatióin) frá keypara, sum við fyrsta brest vilja taka figgarliga stuðin undan viðkomandi virki. Samfelagsligi fyrimunurin liggur sjálvandi fyrri ein part í meir-arbeidinum av góðskingini, men um hatta við høgum lønum og vinaligum effektiviteti er við til at skerja skiftisavlop og kanska eisini orsök til reklamatióin, fer alt í smildur. Harafurtat kravur góðsking ógiligán fløgukapital, framúrskarandi skapanarhugflog, røttu rávøruna til rætta prís og fría atgongd til rætta marknaðin. Hava vit tað? Rahbækkisk hevði, men hvat er tann fyrítøkan í dag?

Tú skrivar, at gjørd varð so kallad menningarilóg til stuðlan av góðsking og at nakrar fyrítøkur í Føroyum søktu um figging eftir hesi lóg, og at hesar fyrítøkur eru komnar frá gæst gjoðnum kreppuna. Sig mær, eiga ikki fyrítøkur, sum fáa almenna stuðul, at koma frá gæst gjoðnum kreppuna, enn tær, sum ikki fáa stuðul úr landskassanum?

Vóru hetta veruliga fyrítøkur, sum arbeiddu uppá longri sikt, sum tú sigur, ella var hetta miðvíst arbeiði fyrri løtuvinningi?

Soleiðis má lesarin skilja boðskap tín, tá tú viðari málber teg í tíðnið um hesar fyrítøkur og sigur, at »hesir vinnulívsmenn hava skapt rættiliga fitt og stórt virksemi á teim umplásum, sum teir ARBEIDDU í«. Hvar eru teir nú, meðni, og varð hetta ganda-orð tykkara

bert nýtt til løtuvinning uttan at tit varnaðust tað?

Tú sigur viðari, at um hesir vinnulívsmenn ikki vóru so framsýgdur, so hevði nokk verið verri vorðið við arbeiði í Norðstreymi, enn tað er nú, og at javnaðarflokkurin vil framhaldandi verða við til at skapa fyrítøkur fyrri at sovordid virksemi kann halda fram og útbyggjast.

Lesarin stendur spyrjandi og ventar, at tú útgreinar gjøllari vinningin ella úrslitið av hesi almennu fløgu og stuðlan úr landskassanum, um ikki niðurstuðan skal verða, at endamálið var at skapa virksemi í tínum egna valdømi, og at tað er tann politikkur, javnaðarflokkurin framhaldandi ætlar at reka.

Lopra, tann 29. juni 1994
Jákup Joensen